

49 Duo ineunt societatem ita vt primo debeat $\frac{1}{2}$ p. 5. & secundo $\frac{2}{3}$ p. 7. lucrati sunt 100. quærentur partes iunge $\frac{1}{2}$ & $\frac{2}{3}$ fiunt $\frac{7}{6}$ iunge 7. & 5. fiunt 12. detrahe 12. à 100. remanent 88. dic igitur si $\frac{7}{6}$ dat 88. quid dabit $\frac{1}{2}$ & $\frac{2}{3}$, & inuenies quod primo debebuntur ex illis 88. $37\frac{5}{7}$. & secundo $50\frac{2}{7}$. adde primo. 5 & secundo. 7 euenient $42\frac{2}{7}$. secundo autem $57\frac{2}{7}$. & similiter facies si diceret primo debetur $\frac{1}{2}$ p. 5. & secundo $\frac{1}{3}$ p. 7. nam detractis 12. ex 100. remanent 88. iunge $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{3}$ fiunt $\frac{5}{6}$. diuide 88. per 5. exit $17\frac{2}{5}$ igitur primo euenient additis 5. in totum $40\frac{1}{5}$. & secundo in totum 7. additis, $59\frac{4}{5}$.

50 Si autem dicat posuit vnus nostrum $\frac{1}{2}$ p. 5. & alius $\frac{1}{3}$ p. 7. & lucrati sumus 100. quæ erit pars vnus cuiusque nostrum. Tunc adde denominatores $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{3}$ fiunt 5. adde 1. pro regula fiunt 6. multiplica in 12. quod est coniunctum 5. & 7. fiunt 72. cape huius $\frac{1}{2}$ p. 5. & est 41. & $\frac{1}{3}$ 7. fit 31. qui iuncti faciunt 72. deinde dic si 72. producit 41. & 31. quid producat 100. per regulam trium operare & inuenies quod primus habebit $56\frac{12}{13}$. & secundo $43\frac{1}{13}$. Vnde differentia à primo est fere 3. ideo animaduerte modum proponendi, in hac enim & quinquagesima secunda quæstione, omnes Arithmetici nutant, & nota quod hæc opinio probatur per la co.

51 Duco posuerunt in societatem primus Ducatos 120. secundus 240. & primus detrahit ex societate inter tempus & pecunias Ducatos 240. secundus autem Ducatos 180. quæritur residuum quomodo debeat diuidi, & hæc quæstio accidit in effectu.

Nota quod aliqui stolidi Arithmetici ita

120	240	57600
	X	
240	180	21600

soluunt multiplicando vt vides in cruce primo eueniunt 21600. secundo autem 57600. & ita primo $\frac{3}{11}$ secundo $\frac{8}{11}$. totius summæ. Et hic modus est maximi erroris, ita vt possit adducere errorem 1000. aureorum, & hoc accidit ex temeritate eorum qui audent impossibiles quæstiones dissoluere. Vnde dico & benè nota quod si non addatur lucrum factum aut illud quod remanet diuidendum nunquam poterit benè solui nec per co. nec per aliam viam.

Ponamus igitur quod lucrum remanens diuidendum sit aurei 500. iunge omnia si-

Primus	120	240
Secundus	240	180
	360	500
		920

mul vt vides videlicet capitalia per se & sunt 360. & lucra per se, & sunt 920. deinde dic si 360. lucratur 920. quid lucrabitur 120. & 240. & inuenies quod primo contingent $306\frac{2}{3}$, & secundo $613\frac{1}{3}$. quare cum primus iam ab-

Tom. IV.

stulerit 240. remanebunt ei dandi $66\frac{2}{3}$. secundus autem cum habuerit 180. remanebunt ei dandi $433\frac{1}{3}$ & ita vides quod secundo longè plus debetur respectu primi quam in prima computatione, videlicet plus $\frac{8}{11}$ respectu $\frac{3}{11}$. Si vero ponatur lucrum ignotum respectu capitalis sic facies ponendo vt prius 1 co. loco 100. aureorum, iunge fiet capitale 360. & lucrum 420. p. 1 co. igitur primus posuit $\frac{1}{2}$. & secundus $\frac{2}{3}$ quare dabis primo $\frac{1}{2}$ de 420. p. 1 co. & erit 140. p. $\frac{1}{2}$ co. & secundo $\frac{2}{3}$ & erit 280. p. $\frac{2}{3}$ co. quare cum primus subtraxerit iam 240. &

Primus	120	240
Secundus	240	180
		1 co.
	360	220 p. 1 co
Primus		140 p. $\frac{1}{2}$ co.
Secundo		280 p. $\frac{2}{3}$ co.
Primus		$\frac{1}{2}$ co. m. 100.
Secundo		$\frac{2}{3}$ co. p. 100.

secundus 180. remanebunt primo $\frac{1}{3}$ co. m. 100. & secundo $\frac{2}{3}$ co. p. 100. quare habebis idem nam si lucrum fuit 500. ducatorum cape $\frac{1}{2}$ & est $166\frac{2}{3}$. subtrahe 100. remanent $66\frac{2}{3}$. & similiter secundo dabis $\frac{2}{3}$ co. igitur $\frac{2}{3}$ de 500. & est $333\frac{1}{3}$. adde 100. fient $433\frac{1}{3}$. vt prius non tamen potest solutio hoc modo distingui nisi cognito lucro vt prius.

Quidam dedit libras 100. ad caput anni 5 ad 10. pro 100. pro 6. mensibus quæritur quantum debet recipere in dictis 6. mensibus, animaduerte quod Frater Lucas posuit duos modos soluendi hanc quæstionem, vnum mercantilem in dis, nona. T. quinto C. primo alium autem verum & ex algebra in capitulo tertio quæstione decimasexta & cum essent ambo necessarij defecit tantum in hoc quod non distinxit inter vtrosque, veritas enim est in modo Algebra, sed facilitas fuit necessarita pro mercatoribus nescientibus Algebra, ego autem soluam ipsam vtroque modo vt simul intelligas differentiam operandi & etiam solutionis, primum autem modum declaravi in capitulo quinquagesimo septimo, copiose secundum autè in eodem capitulo quæstione quæ est in fine.

Pro primo modo soluitur sic promerere 100. pno anno vno & mensibus 6. deficientibus ad 10. pro 100. fiunt $115\frac{1}{2}$. duc 110 quod est meritum cum capitali primi ann in se fit 12100 . diuide per $115\frac{1}{2}$. exit $104\frac{16}{27}$. & hic est prouentus mercantilis.

Pro secundo modo pone quod in primis 6. mensibus lucretur 1 co. igitur habebit 100. p. 1 co. & quia in aliis sex mensibus haberet 110. ad 10. pro 100. in anno igitur 100. & 100. p. 1 co. & 110. sunt continue proportionalia duc igitur 100. in 110. fit 1100. & hoc æquatur quadrato de 100. p. 1 co. igitur 2.1100 est æqualis 100. p. 1 co. veniamus ad propinquum 2.1100 est $104\frac{22}{27}$. differt autè hic prouentus à mercantili qui fuit $104\frac{16}{27}$. in $\frac{62}{27}$. quibus, creditor fraudaretur. In prima ratione nam deberet recipere $104\frac{22}{27}$. & non recipit nisi $104\frac{16}{27}$. differentia est solidi 2. nummii $4\frac{22}{27}$. pro omnibus 100. libris capitalis & in

N 3 libris